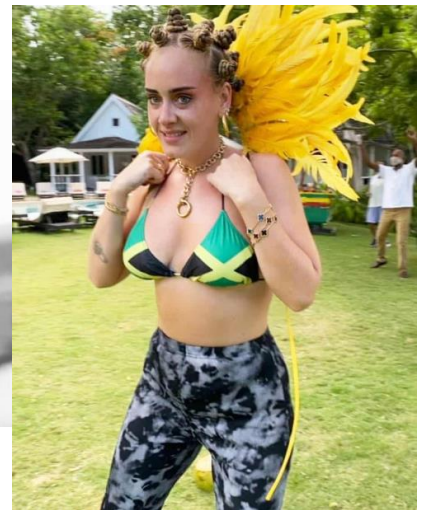

ONLINE UITINGEN OVER CULTURELE TOE- EIGENING OP TWITTER

De rol van Twitter in het debat omtrent culturele toe-eigening van zwarte
haarstijlen

Naam: Linsey van der Hoeven (6299083)

Opleiding: Media en cultuur

Studiejaar en blok: 2020-2021, blok 4

Eerste beoordelaar: Wouter Oomen

Tweede beoordelaar: Jasper van Vught

Datum: 17 juni 2021

Woordenaantal: 7699

Universiteit Utrecht

Abstract

Door de opkomst van Black Twitter worden kwesties die van belang zijn voor de zwarte gemeenschap besproken op Twitter. Dit is ook gebeurd met de kwestie van culturele toe-eigening, wat verwijst naar het gebruik van (elementen van) de ene cultuur door mensen van een andere cultuur, waarbij er een machtsverhouding bestaat tussen de cultuur die iets neemt van een gemarginaliseerde cultuur. Aan de hand van drie casestudy's, namelijk het dragen van Bantu knotten door Adele, het dragen van dreadlocks door Zac Efron en het dragen van cornrows door Kendall Jenner zijn tweets geanalyseerd middels een discoursanalyse. De tweets bleken grofweg in de volgende thema's uiteen te vallen: het ontkennen van culturele toe-eigening, het beamen van culturele toe-eigening en niet-gerelateerde opmerkingen aan de discussie. Het ontkennen van culturele toe-eigening werd gelinkt aan de theorie van Richard Rogers van culturele uitwisseling en het beamen van culturele toe-eigening werd gelinkt aan de theorie van Rogers van culturele uitbuiting. Vervolgens zijn deze posities in verband gebracht met de affordances van Twitter. Hieruit bleek dat Twitter geen platform is waar een volwaardig debat plaatsvindt waarbij gebruikers op elkaars standpunten in gaan, maar bleek het door zijn affordances eerder een plek te zijn waar mensen vrij hun mening konden verkondigen.

Keywords: culturele toe-eigening, cultural appropriation, Twitter, affordances, discoursanalyse, zwarte haarstijlen, Black Twitter.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Theoretisch kader	5
2.1 Culturele toe-eigening.....	5
2.2 Twitter als medium.....	7
2.3 Twitter als Social Network Site.....	9
2.4 Intersectionaliteit.....	11
3. Methode	11
3.1 Discours.....	11
3.2 Discoursanalyse.....	12
3.3 Corpusbepaling.....	14
3.4 Verzamelmethode.....	15
4. Analyse	17
4.1 Casestudy 1: Adele.....	17
4.2 Casestudy 2: Zac Efron.....	21
4.3 Casestudy 3: Kendall Jenner.....	24
5. Conclusie	27
Bronnen	29
Bijlagen	34

Inleiding

Sociale media staan vol met beschuldigingen van *cultural appropriation*; ook wel culturele toe-eigening genoemd.¹ Ook meerdere beroemdheden zijn beschuldigd van culturele toe-eigening: Katy Perry door zich te verkleden als een geisha, Beyoncé door het dragen van Indische kleding en henna en Karlie Kloss door het dragen van een Indianentooi.² Dit zijn slechts enkele voorbeelden, maar dit onderstreept dat culturele toe-eigening nog steeds op grote schaal voorkomt en ophef veroorzaakt.

Hoewel er verschillende definities van culturele toe-eigening bestaan, slaat het hoofdzakelijk op het gebruik van (elementen van) de ene cultuur door mensen van een andere cultuur, waarbij er een machtsverhouding bestaat tussen de cultuur die iets neemt van een gemarginaliseerde cultuur.³ Het wetenschappelijke debat over culturele toe-eigening vormt zich met name doordat wetenschappers het niet eens zijn over wat er precies kan worden gerekend tot culturele toe-eigening.

Het maatschappelijke debat is goed zichtbaar op sociale media, waarop iedereen zijn of haar mening kan uiten. Twitter is een sociaal medium dat zich goed leent voor het bespreken van kwesties en voor het faciliteren van debat, omdat volgens Jan-Hinrik Schmidt de *affordances* van Twitter gebruikers in staat stelt genetwerkte en gedistribueerde gesprekken te voeren.⁴ Dit betekent dat Twitter bepaalde functies heeft waardoor gebruikers met elkaar kunnen communiceren en op elkaar kunnen reageren. Ander onderzoek wees uit dat kwesties uit de zwarte gemeenschap door middel van Twitter onder de aandacht komen van mainstream media, met eventuele sociale verandering als gevolg.⁵ Dit toont aan waarom kwesties zoals culturele toe-eigening vooral interessant zijn om te onderzoeken op het platform van Twitter.

Dit is gedaan aan de hand van drie casestudy's, namelijk het dragen van Bantu knotten door zangeres Adele in 2020, het dragen van dreadlocks door acteur Zac Efron in 2018 en het dragen van cornrows door model en reality-ster Kendall Jenner in 2019.⁶ Middels een

¹ Patti Lenard en Peter Balint, "What is (the wrong of) cultural appropriation?," *Ethnicities* 20, nr. 2 (2020): 2.

² Carolyn Twersky, "11 Celebrities Who Have Been Accused of Cultural Appropriation," *Seventeen*, 4 februari 2019, <https://www.seventeen.com/celebrity/g22363821/cultural-appropriation-examples-celebrities/>.

³ Richard Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation: A Review and Reconceptualization of Cultural Appropriation," *Communication Theory* 16, nr. 4 (2006): 475.

⁴ Jan-Hinrik Schmidt, "Twitter and the Rise of Personal Publics," in *Twitter and Society*, red. Katrin Weller et al. (New York: Peter Lang Publishing, 2014), 5-6.

⁵ André Brock, "From the Blackhand Side: Twitter as a Cultural Conversation," *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 56, nr. 4 (2012): 530.

⁶ Robert Moran, "Why Is Everyone Mad at Adele?," *Sydney Morning Herald*, 1 september 2020, <https://www.smh.com.au/culture/music/why-is-everyone-mad-at-adele-20200901-p55rcb.html>.

discoursanalyse zijn tweets rondom deze gebeurtenissen geanalyseerd, waarbij verschillende meningen uiteen zijn gezet. Bovendien is er gekeken naar de rol die intersectionaliteit speelt in dit debat, met als doel te onderzoeken hoe verschillende assen van betekenisgeving, zoals leeftijd en sekse, een rol spelen in het discours rondom culturele toe-eigening.

Met dit onderzoek zal ten eerste een bijdrage geleverd worden aan het wetenschappelijke debat omtrent culturele toe-eigening, door inzicht te verschaffen over hoe dit debat zich online vormgeeft. In dit onderzoek is gekeken naar de culturele toe-eigening van *black culture* door zowel witte vrouwen als een witte man en heeft dan ook betrekking op de hedendaagse multiculturele samenleving. Dit is van belang, omdat er zoals Lenard en Balint stellen, nog veel literatuur ontbreekt die focust op aanvaardbare en onaanvaardbare manieren om deel te nemen aan culturele uitwisseling in de multiculturele samenleving.⁷ Met culturele uitwisseling doelen zij op de manier waarop culturen elementen of gebruiken van elkaar overnemen. Dit is precies het snijpunt met culturele toe-eigening, waar elementen van andere culturen zonder toestemming worden overgenomen.⁸ Hierbij kan dit onderzoek inzicht verschaffen in de manier waarop mensen uit een multiculturele samenleving met elkaar in debat gaan over deze deelname aan culturele uitwisseling. Met dit inzicht kan worden gewerkt naar meer begrip voor andere culturen.

Onderzoeksvragen

De hoofdvraag van dit onderzoek luidt als volgt:

- Op welke manier komt het discours rondom culturele toe-eigening van zwarte haarstijlen naar aanleiding van uitingen over beroemdheden tot uiting op Twitter?

Daarbij zijn de volgende deelvragen opgesteld:

- Welke meningen over culturele toe-eigening naar aanleiding van uitingen op Adele, Zac Efron en Kendall Jenner over zwarte haarstijlen zijn terug te vinden op Twitter?
- Welke veronderstelde machtsrelaties tussen culturen zijn terug te vinden in de tweets?
- Hoe verhouden de meningen over culturele toe-eigening en de veronderstelde machtsrelaties tussen culturen zich tot elkaar?

⁷ Lenard en Balint, What is (the wrong of) cultural appropriation?,” 3

⁸ Rogers, “From Cultural Exchange to Transculturation,” 477.

- Welke rol speelt de genetwerkteid van Twitter in het debat omtrent culturele toe-eigening?

Theoretisch kader

Culturele toe-eigening

Culturele toe-eigening is volgens Edoardo problematisch, omdat de dominante cultuur culturele elementen neemt van de gemarginaliseerde cultuur en deze eigen maakt.⁹

Bijvoorbeeld wanneer witte mensen *box braids* laten zetten; vlechtjes die zwarte mensen laten zetten om hun natuurlijke haar te beschermen en te laten groeien.¹⁰ Hiermee verdwijnt de identiteit van iemand van een gemarginaliseerde cultuur, wat de macht van de dominante cultuur bevestigt. Wanneer zwarte mensen *box braids* dragen, kan dit leiden tot racistische generalisaties en negatieve stereotypen. Maar wanneer witte mensen *box braids* dragen wordt dit gezien als modieus of “cool”.¹¹ Deze macht van de dominante groep zorgt ervoor dat er onevenwichtigheid blijft bestaan van culturele, sociale, economische en politieke relaties.¹²

Het wetenschappelijke debat omtrent culturele toe-eigening heeft betrekking op wat er gezien wordt als culturele toe-eigening, aangezien wetenschappers vaak een eigen definitie hanteren. Voordat verder wordt ingegaan op de theorie die in deze scriptie is gebruikt, zullen eerst verschillende definities aan bod komen die tonen dat verschillende definities verschillende implicaties hebben. Onderzoekers Lenard en Balint hanteren bijvoorbeeld een normatieve definitie, omdat er in hun benadering een veronderstelling bestaat dat iemands iets fout doet tijdens culturele toe-eigening. Andere wetenschappers, zoals Bruce Ziff en Pratima Rao beargumenteren dat cultuur zelf al een onbepaald en vaag begrip is, waardoor niet duidelijk is aan de geven waar culturele toe-eigening begint en eindigt.¹³ Daardoor wordt het moeilijker iemand culturele toe-eigening te verwijten, wat sociale verandering in de weg kan staan. Wetenschappers verschillen daarnaast in hun opvatting over de motivatie die schuilgaat achter culturele toe-eigening. Zo beschrijft Helene Shugart culturele toe-eigening als het

⁹ Edoardo Mote, “Drama of Avengers in Time Capsule as Practice of Politic-Cultural Representation,” *Politeia* 1, nr. 1 (2018): 4.

¹⁰ Revair, “Protective Styling: Everything You Need to Know,” 15 juli 2019,

<https://myrevair.com/blogs/news/protective-styling-everything-you-need-to-know>

¹¹ Linda Duits, “Twerken en vlechten: zo werkt culturele appropriatie,” Brainwash,

<https://www.brainwash.nl/bijdrage/twerken-en-vlechten-zo-werkt-culturele-appropriatie>

¹² Mote “Drama of Avengers in Time Capsule as Practice of Politic-Cultural Representation,” 4.

¹³ Bruce Ziff & Pratima Rao, “Introduction to Cultural Appropriation: A Framework for Analysis,” in *Borrowed Power: Essays on Cultural Appropriation*, red. Bruce Ziff & Pratima Rao (New Brunswick: Rutgers University Press, 1997): 2.

gebruik van middelen of goederen die worden geassocieerd met een andere cultuur voor eigen gewin.¹⁴ Richard Rogers beperkt zich niet tot eigen gewin als motief. Volgens Rogers gebeurt dit namelijk onder verschillende sociale, economische en politieke omstandigheden, waardoor de toe-eigening niet altijd bewust gebeurt. Daardoor vormen machtsrelaties tussen culturen in Rogers' theorie de basis voor het categoriseren van verschillende soorten culturele toe-eigening. Omdat deze scriptie focust op het identificeren van verschillende meningen, is de literatuur van Richard Rogers ingezet. Zodoende kunnen verschillende uitingen van culturele toe-eigening begrepen worden aan de hand van de machtsrelaties tussen de culturen die een gebruiker op Twitter veronderstelt.

Rogers definieert culturele toe-eigening als het gebruik van de symbolen, artefacten, stijlen, rituelen en andere technologieën van de ene cultuur door mensen van een andere cultuur.¹⁵ Rogers onderscheidt vier categorieën van culturele toe-eigening, namelijk culturele uitwisseling, culturele dominantie, culturele uitbuiting en transculturatie.¹⁶

Culturele dominantie omvat volgens Rogers het gebruik van elementen van een opgelegde dominante cultuur door een ondergeschikte cultuur.¹⁷ Omdat het in deze scriptie juist draait om hoe de dominante cultuur (witte mensen) wordt beschuldigd van het toe-eigenen van een ondergeschikte cultuur (zwarte cultuur), is deze categorie niet teruggekomen in de analyse. Dit geldt ook voor transculturatie, waarbij het gaat om een hybride vorm van cultuur die door meerdere culturen is gecreëerd, waarbij de culturele uiting niet te herleiden valt tot één cultuur.¹⁸ In deze scriptie vallen de haarstijlen juist wel te herleiden naar een cultuur, namelijk naar zwarte cultuur, waardoor deze categorie ook niet is teruggekomen in de analyse.

Culturele uitwisseling omvat de wederzijdse uitwisseling van symbolen, artefacten, stijlen, rituelen of technologieën tussen culturen met een zelfde machtsniveau.¹⁹ Voorbeelden die Rogers geeft zijn het wederzijds lenen van woorden en wederzijdse invloed op technologische uitwisselingen.²⁰ Rogers benadrukt echter dat het lastig kan zijn om te beoordelen of machtsrelaties van eenzelfde niveau zijn, omdat macht verschillende vormen

¹⁴ Helene Shugart, "Counterhegemonic acts: Appropriation as a Feminist Rhetorical Strategy," *Quarterly Journal of Speech* 83, nr. 2 (1997): 210.

¹⁵ Richard Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation: A Review and Reconceptualization of Cultural Appropriation," *Communication Theory* 16, nr. 4 (2006): 475.

¹⁶ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 477.

¹⁷ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 480.

¹⁸ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 486.

¹⁹ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 478.

²⁰ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 478.

kan aannemen.²¹ Macht kan zich volgens hem uiten in bijvoorbeeld economische, militaire of culturele macht. Tenslotte beargumenteert Rogers dat deze meerdere machtsrelaties en beperkingen op *agency* ervoor zorgen dat het moeilijker is vast te stellen of de culturele uitwisseling vrijwillig tot stand komt.²² Dit komt doordat de context vaak invloed heeft op iemands *agency*.

Culturele uitbuiting behelst volgens Rogers de toe-eigening van elementen van een ondergeschikte cultuur door de dominante cultuur, waarvoor de dominante cultuur geen toestemming van en passende compensatie heeft gegeven aan de ondergeschikte cultuur.²³ De toe-eigening dient voor het eigen belang van de dominante cultuur, waarbij de toe-eigening lijkt te wijzen op acceptatie van de gemarginaliseerde cultuur. Maar, zo benadrukt Rogers, de toe-eigening functioneert eigenlijk als het (herbe)vestigen van de dominante macht en cultuur.²⁴ Culturele uitbuiting zorgt bovendien voor culturele degradatie, waarbij cultureel erfgoed geschaad kan worden door dit onjuist weer te geven. Daarnaast worden culturele producten ten onrechte uitgebuit door de dominante cultuur voor financieel gewin. Deze uitbuiting zorgt ervoor dat de culturele waarde van culturele elementen verdwijnt.

Deze verschillende omstandigheden waarin culturele toe-eigening plaatsvindt, kunnen invloed hebben op de manier waarop mensen reageren op de toe-eigening. Deze categorisering van Rogers is dan ook ingezet om verschillende vormen van toe-eigening te kunnen onderscheiden. In deze scriptie wordt gekeken naar uitingen hierover op Twitter, daarom wordt Twitter eerst als medium besproken.

Twitter als medium

Om Twitter als medium te begrijpen is het van belang om naar de *affordances* hiervan te kijken. *Affordances* verwijzen volgens Lister et al. naar de uitnodigingen tot een bepaald gebruik van een ding.²⁵ Dit verwijst dus naar de mogelijkheden tot actie die Twitter in dit geval biedt. Jan-Hinrik Schmidt legt uit dat Twitter is gebaseerd op het idee van een *following*.²⁶ Door accounts te volgen verschijnen tweets op je tijdlijn. Tweets die je leuk vindt kun je *liken* middels het hartjes-icoon. Verder is de communicatie op Twitter gebaseerd op

²¹ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 479.

²² Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 479.

²³ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 486.

²⁴ Rogers, "From Cultural Exchange to Transculturation," 486.

²⁵ Martin Lister et al., *New Media: A Critical Introduction* (Londen en New York: Routledge, 2009), 16.

²⁶ Jan-Hinrik Schmidt, "Twitter and the Rise of Personal Publics," in *Twitter and Society*, red. Katrin Weller et al. (New York: Peter Lang Publishing, 2014), 5-6.

specifieke tekstuele verwijzingen.²⁷ Op Twitter kun je je richten tot een gebruiker door middel van het @-teken gevolgd door de accountnaam en kun je antwoorden op een gebruiker middels de *reply*-knop. Een tweet van een ander kan worden verspreid onder de eigen volgers door de *retweet*-functie, waarbij de verwijzing naar de oorspronkelijke afzender wordt behouden. Bovendien kunnen gebruikers op een tweet reageren door gebruik te maken van de citerende functie. Citerende tweets zorgen ervoor dat gebruikers iets kunnen zeggen over de tweet die ze citeren.²⁸ Onderzoek wees uit dat deze functie meer gebruikt wordt om een reactie op een originele tweet te geven dan dat het een vorm van *retweeten* was. Daarnaast helpt deze functie om de inhoud van de originele tweet verder te verspreiden op Twitter.²⁹ Op Twitter worden communicatieve verwijzingen niet alleen zichtbaar gemaakt voor anderen, maar mensen kunnen de retweet-link gebruiken om de context van een gesprek te herleiden.

Gebruikers kunnen echter ook tweeten zonder zich tot iemand te richten. Dit zorgt ervoor dat sociale, geografische/ruimtelijke en temporale contexten buiten beschouwing worden gelaten, terwijl deze essentieel zijn voor het begrijpen en interpreteren van bepaalde tweets. Dit zorgt ervoor dat tweets geadresseerd zijn aan een onzichtbaar publiek dat niet noodzakelijk de context van de tweet kent. Dit wordt ook wel de *context collapse* genoemd.³⁰ Daarnaast laten sociale media de lijn tussen wat privé en openbaar is vervagen, ook wel de *publicized privacy* genoemd.³¹ Zoals Cisneros en Nakayama beschrijven, zorgt dit ervoor dat gebruikers niet precies weten tot wie zij zich richten. Met betrekking tot culturele toe-eigening, zorgt dit ervoor dat acties van toe-eigening en uitingen hierover voor ophef kunnen zorgen, wanneer de gebruiker zich er niet van bewust was dat hun tweet door de publieke sfeer zou circuleren. Dit in combinatie met het gemak en anonimiteit waarmee Twitter te gebruiken is, kan volgens Cisneros en Nakayama ook zorgen voor expliciet racistische uitspraken, waarbij opmerkingen over verschil en uitsluiting gebaseerd is op raciale verschillen.³²

Tenslotte ontstaan er relaties tussen gebruikers en teksten door de #-functie, welke je in staat stelt te zoeken op bepaalde woorden of zinnen. De *trending topic*-functie weerspiegelt

²⁷ Schmidt, "Twitter and the Rise of Personal Publics," 5-6.

²⁸ Kiran Garimella, Ingmar Weber en Munmun De Choudhury, (2016, May). "Quote RTs on Twitter: Usage of the New Feature for Political Discourse," in *Proceedings of the 8th ACM Conference on Web Science*, red. Wolfgang Njedi en Wendy Hall (New York: Association for Computing Machinery, 2016): 200.

²⁹ Garimella, Weber en De Choudhury, "Quote RTs on Twitter," 204.

³⁰ J. David Cisneros en Thomas K. Nakayama, "New Media, Old Racisms: Twitter, Miss America, and Cultural Logics of Race," *Journal of International and Intercultural Communication* 8, nr. 2 (2015): 117.

³¹ Cisneros en Nakayama, "New Media, Old Racisms: Twitter, Miss America, and Cultural Logics of Race," 117.

³² Cisneros en Nakayama, "New Media, Old Racisms: Twitter, Miss America, and Cultural Logics of Race," 119.

welke *hashtags* vaak worden gebruikt op dat moment. Dit zorgt ervoor dat je in contact komt te staan met tweets over actuele gebeurtenissen van gebruikers die je niet volgt. Schmidt concludeert dat de communicatie op Twitter verloopt via genetwerkte en gedistribueerde gesprekken.³³ Dit sluit aan op het punt dat Twitter gerekend wordt tot de Social Network Sites (SNS's). In dit onderzoek wordt er gekeken naar hoe een debat zich vormgeeft op Twitter, waardoor is gekeken naar hoe Twitter een gesprek tussen gebruikers faciliteert.

Twitter als Social Network Site

Hiervoor wordt gebruikgemaakt van de theorie over Social Network Sites van danah boyd en Nicole Ellison. Zij beschrijven een SNS als een afgebakend platform dat gevestigd moet zijn op het internet, waarbij mensen een (semi)openbaar account kunnen aanmaken.³⁴ Daarnaast moet een verzameling tot stand komen van andere gebruikers. Tenslotte moeten individuen deze verzameling aan gebruikers kunnen zien en kunnen doorlopen, zowel bij hun eigen verzameling als bij die van een ander.³⁵ SNS's stellen gebruikers in staat om berichten achter te laten, zoals privéberichten of openbare comments. SNS's zijn dus bij uitstek de plaats waar mensen hun mening kunnen uiten. Twitter onderscheidt zich van andere SNS's doordat de comments – in dit geval de tweets – en niet profielen of netwerken het middelpunt van het platform vormen.³⁶ Ook onderscheidt Twitter zich door het feit dat mobiele toegang tot het platform vanaf het begin mogelijk was. Daardoor werden gebruikers in staat gesteld om tweeten te integreren in hun dagelijkse communicatie.³⁷ André Brock stelt dat het gebruiksgemak en de makkelijke toegang ervoor hebben gezorgd dat ook minderheden zoals zwarte mensen het medium zijn gaan gebruiken.³⁸

In deze scriptie wordt gefocust op het gebruik van Twitter om uitingen over culturele toe-eigening van *black culture* te analyseren. Het is daarom van belang te kijken naar Twitter in relatie tot deze zwarte gemeenschap. André Brock legt uit dat Twitter gebruikt wordt voor het bespreken van kwesties die van belang zijn voor de zwarte gemeenschap, wat ook wel *Black Twitter* wordt genoemd.³⁹ Onder Black Twitter valt ook de ontdekking dat het gebruik

³³ Schmidt, "Twitter and the Rise of Personal Publics," 6.

³⁴ danah boyd en Nicole Ellison, "Social network sites: Definition, history, and scholarship," *Journal of computer-mediated Communication* 13, nr. 1 (2007): 211.

³⁵ boyd en Nicole Ellison, "Social network sites: Definition, history, and scholarship, 211.

³⁶ Brock, "From the Blackhand Side," 530.

³⁷ Brock, "From the Blackhand Side," 530.

³⁸ Brock, "From the Blackhand Side," 530.

³⁹ Brock, "From the Blackhand Side," 529-530.

van Twitter voor deze doeleinden soms het Twitter discours domineerde.⁴⁰ Doordat Twitter als een SNS functioneert, wordt het discours rondom Black Twitter gevormd doordat gebruikers zelf cultureel relevante content online genereren, waarbij elementen van een sociaal netwerk en het principe van uitzenden worden gecombineerd om informatie te delen.⁴¹ Onderzoek naar Black Twitter wees uit dat het de *hashtag* en *trending topic* functies ervoor hebben gezorgd dat de kwesties uit de zwarte gemeenschap onder de aandacht van de mainstream media kwamen.⁴² Dit benadrukt waarom kwesties zoals culturele toe-eigening vooral interessant zijn om te onderzoeken op Twitter.

Eerder onderzoek heeft de reactie van Black Twitter op de culturele toe-eigening van raciale identiteit onderzocht.⁴³ In dit geval presenteerde een witte vrouw zichzelf als een zwarte vrouw naar de buitenwereld, waardoor op Twitter de *hashtag* #AskRachel ontstond met vragen voor deze vrouw. Dit onderzoek wees uit dat Twitter werd ingezet om culturele toe-eigening en witte privilege te bekritisieren, waarbij Black Twitter als online collectief werd versterkt.⁴⁴ Verder is er onderzoek gedaan naar hoe er op Twitter werd gereageerd op Ariana Grandes toe-eigening van onder andere zwarte haarstijlen (*weaves* en *extensions*) in haar muziekvideo van “7 Rings”.⁴⁵ Hierbij werd ook het gebruik van andere zwarte culturele uitingen en het gebrek aan erkenning voor zwarte mensen in de muziekindustrie onderzocht. Hieruit werd geconcludeerd dat de tweets voornamelijk pleiten voor meer respect voor hun bijdragen aan de muziekindustrie. Bovendien riepen veel tweets op een einde te maken aan culturele toe-eigening.⁴⁶ Andere literatuur onderzocht de manier waarop Twittergebruikers reageerden op een Pepsi reclame waarin Kendall Jenner – een witte vrouw – inspeelde op de Black Lives Matter movement en hoe Pepsi met kritiek op deze reclame omging.⁴⁷ Hieruit bleek dat het snel verontschuldigen en het terugtrekken van de reclame ervoor zorgden dat het merk een gunstige positie bleef hebben.⁴⁸ Dit onderzoek focuste dus meer op het bedrijf achter de toe-eigening in plaats van op de discussie rond de toe-eigening, wat deze scriptie wel doet.

⁴⁰ Brock, “From the Blackhand Side,” 530.

⁴¹ Brock, “From the Blackhand Side,” 530.

⁴² Brock, “From the Blackhand Side,” 545.

⁴³ Leslie Stevens en Nicole Maurantonio, “Black Twitter Asks Rachel: Racial Identity Theft in “Post-Racial” America,” *Howard Journal of Communications* 29, nr. 2 (2018): 179.

⁴⁴ Stevens en Maurantonio, “Black Twitter Asks Rachel: Racial Identity Theft in “Post-Racial” America,” 192.

⁴⁵ Alyssa Bass, “I want it, I got it’: Cultural appropriation, white privilege, and power in Ariana Grande’s “7 Rings”” (Honors Thesis, University of Southern Mississippi, 2020): 10.

⁴⁶ Bass, “I want it, I got it’: Cultural appropriation, white privilege, and power in Ariana Grande’s “7 Rings,”” 66.

⁴⁷ Abigail Meister, “The Power of Apology: How Crisis Communication Practices Impact Brand Reputation” (Senior Thesis, University of South Carolina, 2019): 5-6.

⁴⁸ Meister, “The Power of Apology: How Crisis Communication Practices Impact Brand Reputation,” 43.

Intersectionaliteit

Tenslotte is er gekeken naar verschillen tussen de casestudy's aan de hand van intersectionaliteit, met als doel te onderzoeken of verschillende assen van betekenisgeving invloed hebben in het discours rondom culturele toe-eigening. De term intersectionaliteit werd in 1989 door Kimberlé Crenshaw geïntroduceerd. Crenshaw merkte op dat het problematisch was om gender en ras/ethniciteit als aparte analytische kaders te beschouwen. Zij toonde in haar werk aan dat meerdere assen van verschil tegelijk werken tijdens racisme.⁴⁹

Intersectionaliteit is een analytisch concept, waarmee wordt aangeduid dat verschillende sociale assen van betekenisgeving onderling verbonden zijn.⁵⁰ Deze sociale assen zijn bijvoorbeeld gender, ethniciteit, klasse, leeftijd, nationaliteit en religie. De sociale assen zijn onderling verbonden, co-construeren elkaar en kunnen tegelijkertijd werkzaam zijn.⁵¹ Hoewel intersectionaliteit door Crenshaw werd ingezet om racisme te onderzoeken, zien Collins en Bilge intersectionaliteit meer als een manier waarop machtsrelaties moeten worden onderzocht.⁵² Deze machtsrelaties bewerkstelligen namelijk sociale ongelijkheden. Tijdens deze scriptie is er zowel gelet op verschillende assen van betekenisgeving die van invloed zijn op de uitingen op de beroemdheden, als dat er is gelet op de machtsrelaties die naar voren komen.

Methode

Discours

Dit onderzoek is uitgevoerd aan de hand van een kritische discoursanalyse. Het is dan ook van belang eerst te kijken naar wat discours inhoudt. Jørgensen en Phillips beschrijven discours als “A particular way of talking about and understanding the world (or an aspect of the world)”.⁵³ Discours verwijst naar de manier waarop onze kennis en representaties van de wereld het resultaat zijn van de manier waarop we de wereld indelen.⁵⁴ Betekenissen over de wereld worden constant onderhandeld door middel van sociale interacties, waarbij wordt

⁴⁹ Kimberlé Crenshaw, “Demarginalizing the intersection of race and sex: A black feminist critique of antidiscrimination doctrine, feminist theory and antiracist politics,” in *University of Chicago Legal Forum* 1989, nr. 1 (1989): 138.

⁵⁰ Collins en Bilge, *Intersectionality*, pagina onbekend.

⁵¹ Gloria Wekker, “De Grens als strijdtoneel: Gloria Anzaldúa, intersectionaliteit en interdisciplinariteit,” in *Handboek Genderstudies*, red. Rosemarie Buikeman en Liedeke Plate (Bussum: Coutinho, 2015), 102.

⁵² Patricia Collins en Sirma Bilge, *Intersectionality* (Cambridge: Polity Press, 2020), pagina onbekend.

⁵³ Marianne Jørgensen en Louise Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method* (Londen: SAGE, 2002), 1.

⁵⁴ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 5.

onderhandeld over wat als waarheid gezien wordt. Verschillende sociale opvattingen over de wereld leiden tot verschillende soorten sociale acties. Daarom heeft de sociale constructie van kennis en waarheid sociale consequenties.⁵⁵ Discoursen hebben altijd betrekking op macht, omdat de sociale wereld tot stand komt door machtsrelaties.⁵⁶ Bepaalde mensen of instanties kunnen meer macht hebben om discoursen te beïnvloeden. In moderne democratieën zijn de media van groot belang bij het verspreiden van informatie om de wereld te begrijpen.⁵⁷ Media kunnen discoursen dus beïnvloeden, waardoor het van belang is het discours rondom culturele toe-eigening op Twitter te onderzoeken.

Discoursanalyse

Dit onderzoek is uitgevoerd volgens de kritische discoursanalyse van Fairclough, zoals uitgewerkt door Jørgensen en Phillips. Deze benadering is gekozen, omdat Jørgensen en Phillips focussen op de manier waarop taal en de sociale werkelijkheid verbonden zijn.⁵⁸ Hierbij focussen zij op de rol die discours speelt in het creëren, het in stand houden en het uitvoeren van ongelijke machtsstructuren, zoals ongelijke machtsrelaties bij culturele toe-eigening het geval is.⁵⁹ Kritische discoursanalyse meent dat discursieve praktijken bijdragen aan de totstandkoming en reproductie van ongelijke machtsrelaties tussen sociale groepen, waarbij in dit onderzoek is gekeken naar de ongelijke machtsrelatie tussen etnische minderheden en de meerderheid.⁶⁰ Een kritische discoursanalyse focust volgens Fairclough op de taalkenmerken van een tekst, processen die verband houden met de productie en consumptie van een tekst en de bredere sociale praktijk waartoe de tekst behoort.⁶¹ Fairclough maakte een driedeling van discours waarmee hij probeerde een sociale gebeurtenis vanuit drie kanten te begrijpen.⁶² Hij onderscheidt discours als tekst, als discursieve praktijk en als sociale praktijk. Zijn model is hieronder weergegeven in figuur 1.

In de tekstuele dimensie moet er volgens Fairclough gelet worden de linguïstische

⁵⁵ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 5-6.

⁵⁶ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 13.

⁵⁷ Mary Talbot, *Media Discourse: Representation and Interaction* (Edinburgh: Edinburgh University Press, 2007), 3.

⁵⁸ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 69-70.

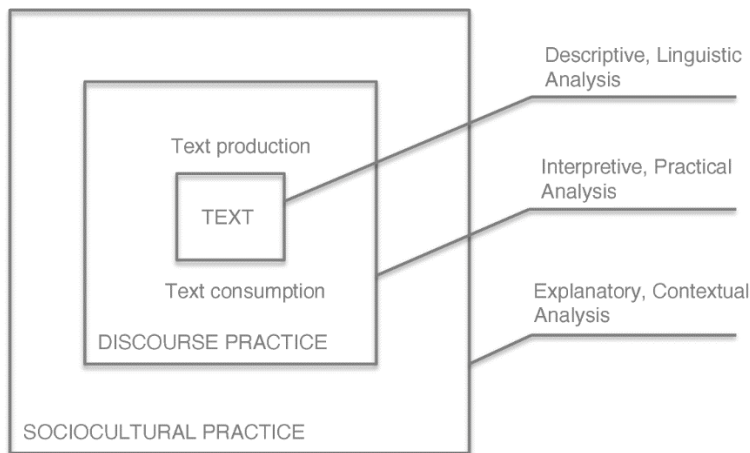
⁵⁹ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 63.

⁶⁰ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 63.

⁶¹ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis*, 68-69.

⁶² Norman Fairclough, *Discourse and Social Change*, (Cambridge: Polity Press, 1992): 92.

kenmerken van een tekst.⁶³ Hierbij is in deze scriptie gelet op woordkeuzes, vergelijkingen en grammaticale kenmerken, namelijk transitiviteit en modaliteit. Transitiviteit verwijst naar hoe

Figuur 1: Fairclough's driedimensionale model

“events and processes are connected (or not connected) with subjects and objects” met als doel het blootleggen van ideologieën die worden uitgedragen.⁶⁴ Tijdens de analyse is er gelet op woorden en zinnen die wel of niet werden verbonden aan de beroemdheid en hierdoor hun agency deden verminderen of versterken. Daarnaast is er gelet op de werkwoordstijd van uitspraken. Modaliteit gaat over “the speaker’s degree of affinity with or affiliation to her or his statement”.⁶⁵ Dit gaat over de verhouding tussen de werkelijkheid en hoe iemand verwijst naar de werkelijkheid. Dit heeft gevolgen voor de discursieve constructie van sociale relaties en van kennis- en betekenisystemen.⁶⁶ Aangezien er in dit onderzoek wordt gefocust op uitingen die te maken hebben met machtsrelaties en culturen, is er voornamelijk gekeken naar de modaliteit van kennisclaims en toestemming, want die drukken een vorm van macht uit. Kennisclaims construeren een uitspraak als objectief waar en toestemming wordt geïmpliceerd wanneer iemand zichzelf in de positie zet om een ander ergens toestemming voor te geven. Daarvoor is er gelet op woorden zoals “kan” en “mag”.

Onder de analyse van de discursieve praktijk valt het bestuderen van hoe een tekst is geproduceerd en hoe deze tekst wordt geconsumeerd. Tijdens de analyse is dan ook gelet hoe de tweets tot stand kwamen: of dit als reactie werd gegeven op een andere tweet, of dit op

⁶³ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 83.

⁶⁴ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 83.

⁶⁵ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 83.

⁶⁶ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 84.

citerende wijze gebeurde of dat dit een losse tweet betrof. Verder wordt gekeken naar hoe de tekst zich verhoudt tot andere teksten (intertekstualiteit) en hoe de tekst zich verhoudt tot andere discoursen (interdiscursiviteit).⁶⁷ Tijdens deze analyse is gekeken welke teksten en discoursen verband houden met uitingen over culturele toe-eigening, door te letten op welke aspecten hieraan verbonden werden, zoals racisme.

Tenslotte gaat de derde dimensie, de sociale praktijk, over hoe de tekst als tekst en als discursieve praktijk aan de bredere sociale praktijk is gerelateerd.⁶⁸ Daarbij wordt gekeken naar de onderlinge relatie tussen discoursen, ook wel de *order of discourse* genoemd. Bovendien wordt er getracht de sociale en culturele relaties en structuren die de bredere context vormen bloot te leggen. Er wordt dan gekeken of de discursieve praktijk bijvoorbeeld ongelijke machtsrelaties uit de maatschappij verzwakken, versterken of juist bevragen door sociale relaties op een nieuwe manier weer te geven. De kritiek op ongelijke machtsrelaties heeft sociale verandering tot doel.⁶⁹ In dit onderzoek is gekeken naar welke maatschappelijke posities over culturele toe-eigening het hegemoniale discours vormen. Bovendien is er gekeken naar bestaande machtsrelaties tussen culturen. Tweets zijn vervolgens geclusterd op basis van gelijkwaardige redeneringen.

Corpusbepaling

Voor dit onderzoek zijn drie casestudy's bestudeerd, namelijk het dragen van cornrows door model en reality-ster Kendall Jenner in 2019, het dragen van Bantu knotten door zangeres Adele in 2020 en het dragen van dreadlocks door acteur Zac Efron in 2018.⁷⁰ Deze drie casestudy's zijn gekozen aan de hand van het volgende selectieproces. Ten eerste werd besloten dat de focus zou worden gelegd op de culturele toe-eigening van black culture, omdat deze cultuur zoals Sheneese Thompson stelt, nog steeds schaamteloos en voortdurend wordt toegeëigend.⁷¹ Zij stelt dat in de 21^e eeuw steeds meer niet-zwarte mensen de culturele esthetiek van de zwarte cultuur vertegenwoordigen, terwijl dit niet genoeg wordt gezien als uitbuiting.

⁶⁷ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 81-82.

⁶⁸ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 86.

⁶⁹ Jørgensen en Phillips, *Discourse Analysis: As Theory and Method*, 64.

⁷⁰ Robert Moran, "Why Is Everyone Mad at Adele?," *Sydney Morning Herald*, 1 september 2020, <https://www.smh.com.au/culture/music/why-is-everyone-mad-at-adele-20200901-p55rcb.html>; Twersky, "11 Celebrities Who Have Been Accused of Cultural Appropriation".

⁷¹ Sheneese Thompson, "Exploitation, cultural appropriation, and degradation," in *The Wiley Blackwell encyclopedia of race, ethnicity, and nationalism*, red. John Stone et al. (Hoboken: John Wiley & Sons, 2016), pagina onbekend.

Ten tweede is er specifiek voor de toe-eigening van haarstijlen gekozen, omdat literatuur uitwijst dat er verschillen bestaan tussen hoe het haar van zwarte mensen en witte mensen wordt beschouwd.⁷² Het haar van zwarte mensen wordt gezien als afwijkend en onaantrekkelijk, waardoor zwarte mensen hun haar aanpassen om het meer op het schoonheidsideaal van het haar van witte mensen te laten lijken.⁷³ Verder wijst onderzoek uit dat zwarte mensen tegenwoordig nog steeds worden gediscrimineerd op basis van hun haar.⁷⁴ Dit komt bijvoorbeeld voor op de (Amerikaanse) werkvloer, waar haarstijlen van de zwarte cultuur soms expliciet verboden zijn.⁷⁵ De ongelijke machtsrelatie tussen zwarte cultuur en witte cultuur komt dus sterk naar voren in het bestuderen van haarstijlen.

Tenslotte is er op Google gezocht naar recente voorbeelden van beroemdheden die in opspraak waren gekomen met betrekking tot culturele toe-eigening. Hiervoor zijn de zoektermen “cultural appropriation and celebrities” gebruikt. Vervolgens zijn Adele en Kendall Jenner gekozen, omdat dit recente (2019-2020) voorbeelden zijn en zij op meerdere sites naar voren kwamen.⁷⁶ Bovendien verschillen zij zeven jaar in leeftijd, waardoor de as van leeftijd een rol kan spelen tijdens de intersectionele analyse. Daarna is ervoor gekozen het enige mannelijke voorbeeld – Zac Efron – uit een gelezen artikel te kiezen, zodat de as van sekse onderzocht kan worden en er op die manier een bredere intersectionele analyse kan worden toegepast tijdens dit onderzoek.⁷⁷

Verzamelmethode

De tweets die zijn geanalyseerd tijdens dit onderzoek zijn verzameld volgens de saturatietechniek. Glaser en Strauss definiëren dit als een techniek waarbij een onderzoeker stopt met samplen wanneer er geen nieuwe data wordt gevonden.⁷⁸ Wanneer de onderzoeker telkens op dezelfde gevallen stuit, stopt deze met samplen en is er sprake van saturatie.⁷⁹

⁷² Apryl Williams en Vanessa Gonlin, “I got all my sisters with me (on Black Twitter): second screening of How to Get Away with Murder as a discourse on Black Womanhood,” *Information, Communication & Society* 20, nr. 7 (2017): 992-993.

⁷³ Williams en Gonlin, “I got all my sisters with me (on Black Twitter),” 992-993.

⁷⁴ Crystal Powell, “Bias, Employment Discrimination, and Black Women's Hair: Another Way Forward,” *Brigham Young University Law Library* 2018, nr. 4 (2018): 943.

⁷⁵ Powell, “Bias, Employment Discrimination, and Black Women's Hair,” 967.

⁷⁶ Twersky, “11 Celebrities Who Have Been Accused of Cultural Appropriation.”; Moran, “Why Is Everyone Mad at Adele?”

⁷⁷ Moran, “Why Is Everyone Mad at Adele?”

⁷⁸ Barnet G. Glaser en Anselm L. Strauss, *Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research* (Londen en New York: Routledge, 2017), 61.

⁷⁹ Glaser en Strauss, *Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research*, 61.

Morse beargumenteert dat deze techniek in iedere vorm van kwalitatief onderzoek kan worden ingezet.⁸⁰ Een eventuele beperking die deze keuze met zich meebrengt, is dat de sample niet volledig representatief hoeft te zijn. Saturatie trad uiteindelijk op na ongeveer 35 tweets per casestudy.

De tweets die geanalyseerd zijn tijdens dit onderzoek zijn handmatig op Twitter gezocht en geselecteerd. Alle tweets zijn gezocht middels de Incognito modus, zodat de zoekresultaten niet gerelateerd zouden zijn aan mijn eigen account. Doordat de casestudy's Britse en Amerikaanse personen betreffen, is ervoor gekozen om enkel Engelse tweets mee te nemen in de analyse. Tevens is er gezocht op datum, namelijk ongeveer een tijdspanne van een week nadat de beroemdheden hun foto hadden geplaatst. Zodoende verschenen vooral actuele tweets uit de betreffende week toen de ophef nog het grootste was. Reacties op tweets die zijn verwijderd zijn niet meegenomen in de analyse, omdat hierdoor de context waar de reactie op gebaseerd is ontbrak.

Voor de eerste casestudy – Adele die Bantu knotjes draagt – is er op Twitter gezocht naar “Adele cultural appropriation” en “Adele bantu knots”. Alleen tweets tussen 31 augustus 2020 en 7 september 2020 zijn meegenomen in de analyse. Omdat dit onderzoek vooral geïnteresseerd is in het debat omtrent culturele toe-eigening is ervoor gekozen tweets die een aantal reacties hadden ontvangen te bekijken. Dit waren de tweets van @May7even, @SkyNews en @MrErnestOwens. Deze laatste twee accounts betroffen respectievelijk een nieuwssite en een journalist. Door op deze tweets te klikken verschenen de reacties op hun tweets. Deze tweets zijn verzameld totdat er saturatie optrad.

Voor de tweede casestudy – Zac Efron die dreadlocks draagt – is er op Twitter gezocht naar “Zac Efron cultural appropriation”, “Zac Efron dreadlocks” en “Zac Efron hair”. Alleen tweets tussen 4 juli 2018 en 11 juli 2018 zijn meegenomen in de analyse. Het debat vormde zich met name onder de tweets van @PopCrave, @FoxNews en @billboard. De meeste tweets zijn dan ook verzameld onder de tweets van voorgaande accounts. Deze tweets zijn verzameld totdat er saturatie optrad.

Voor de derde casestudy – Kendall Jenner die cornrows draagt – is er op Twitter gezocht naar “Kendall Jenner cultural appropriation” en “Kendall Jenner cornrows”. Omdat er weinig tweets met interactie werd gevonden, is het nieuwsartikel geraadpleegd dat in de inleiding is gebruikt om voorbeelden van beschuldigingen van culturele toe-eigening op te zoeken. Dit artikel verwees naar een tweet met veel interactie, namelijk “i hope her hair

⁸⁰ Janice Morse, "Data Were Saturated...", *Qualitative Health Research* 25, nr. 5 (maart 2015): 587.

fucking falls out”.⁸¹ Deze tweet is vervolgens handmatig opgezocht. Alle tweets die geplaatst zijn tussen 26 augustus 2019 en 2 september 2019 zijn meegenomen in de analyse. Deze tweets zijn verzameld totdat er saturatie optrad.

Analyse

Casestudy 1: Adele

Op 31 augustus 2020 plaatste Adele een foto op Instagram met de beschrijving: “Happy what would be Notting Hill Carnival my beloved London”.⁸² Deze foto is te zien in figuur 2. Naar aanleiding van deze foto ontstond er op Twitter ophef met betrekking tot culturele toe-eigening. Er zijn grofweg drie soorten reacties te onderscheiden, namelijk het beamen van culturele toe-eigening, het ontkennen van culturele toe-eigening en niet-gerelateerde reacties aan de discussie.

Figuur 2: Adeles Instagrampost

Beamen van culturele toe-eigening

De beaming van culturele toe-eigening wordt voornamelijk weergegeven door uitleg over het probleem van de toe-eigening te geven en door de problematiek aan te kaarten. Tweet 1 is een losse tweet van een gebruiker met ruim 26.000 volgers. Op tekstueel niveau valt op dat in de

⁸¹ Tina, tweet, 26 augustus 2019, 6:32, <https://twitter.com/tinaallamm/status/1165844376855072773>

⁸² Adele, "“Happy what would be Notting Hill Carnival my beloved London,” *Instagram*, 31 augustus 2020, <https://www.instagram.com/p/CEh6gF5AwXh/>

volgende tweet woorden als “bizar”, “haat” en “problematisch” aangehaald om het ongenoegen over Adele te uiten. De gebruiker maakt gebruik van een transitieve constructie door Adele te verbinden aan de daad van toe-eigenen, waardoor hij haar de agency geeft zich hieraan schuldig te maken. Hij voegt hieraan toe dat niemand daar om heeft gevraagd, waarmee hij Adeles foto als iets afwijkend van de norm ziet. Verder maakt de gebruiker een overhaaste generalisatie door alle witte vrouwen in de popmuziek als problematisch te schetsen. Hierop concludeert de gebruiker dat hij het haat om dit te zien. Doordat de gebruiker dit problematisch van Adele vindt, veronderstelt de gebruiker een ongelijke machtsrelatie tussen Adele en de gemarginaliseerde cultuur waarvan zij neemt, zoals bij culturele uitbuiting volgens Rogers het geval is.

Tweet 1

“If 2020 couldn’t get anymore bizarre, Adele is giving us Bantu knots and cultural appropriation that nobody asked for. This officially marks all of the top white women in pop as problematic. Hate to see it.”⁸³

Onder tweet 1 werd veel gereageerd. Nadat meerdere Twitter-gebruikers het oneens waren met de tweet, tweette een ander middels de *reply*-functie meer uitleg over waarom mensen problemen hebben met culturele toe-eigening. In tweet 2 wordt een duidelijke wij-zij verdeling gemaakt, waarbij de “wij” staat voor Amerikanen en de “zij” voor niet-Amerikanen. De gebruiker geeft aan dat Amerikanen een unieke vorm van racisme kennen, die “zij” niet snel zullen begrijpen. Door de passieve werkwoordvorm wordt racisme uitgedrukt als een natuurlijk fenomeen, waarbij de gemarginaliseerde cultuur wordt geïmpliceerd als slachtoffer van racisme. Hiermee relateert de gebruiker de discussie direct aan het discours van racisme, waardoor wederom een ongelijke machtsrelatie wordt veronderstelt en dit dus als culturele uitbuiting kan worden gezien in termen van Rogers.

Tweet 2

“Without the lens/lived experience of being hated, mocked, commodified, appropriated and denied jobs/homes etc because of our unique brand of American racism, it’s hard for non-Americans to understand why many US black folk might find this offensive and these responses dismissive.”⁸⁴

⁸³ Ernest Owens, tweet, 31 augustus 2020, 12:48,

<https://twitter.com/MrErnestOwens/status/1300203681355358210>

⁸⁴ T. Bailey, tweet, 31 augustus 2020, 11:08, <https://twitter.com/dukebites/status/1300359803206799360>

Ontkennen van culturele toe-eigening

Het ontkennen van culturele toe-eigening domineert het discours op Twitter en gebeurt op meerdere manieren. Tweet 3 is geplaatst middels de *reply*-functie op een tweet van @SkyNews die berichtte over de ophef. In tweet 3 ontkent de gebruiker middels een reactie op een andere tweet culturele toe-eigening, door de legitimiteit van de gehele discussie in twijfel te trekken. Op tekstueel niveau wordt een kennisclaim ingezet die stelt dat culturele toe-eigening niet bestaat. Het zou worden ingezet als middel om te zeuren en de gebruiker zet de Ander daardoor negatief neer. Door een serieus bezwaar tegen culturele toe-eigening weg te zetten als zeuren, plaatst de gebruiker zich hiërarchisch boven de Ander. Daarnaast zet de gebruiker zich in de positie om te bepalen dat culturele toe-eigening niet bestaat en impliceert hier dus mee dat er geen machtsongelijkheden bestaan tussen de witte en zwarte cultuur. Dit heeft betrekking op kleurenblind racisme. De gebruiker doet namelijk alsof de kwestie niet bestaat, maar houdt de kwestie daar juist door in stand.⁸⁵

Tweet 3

“Cultural appropriation doesn’t exist. It’s an excuse to moan.”⁸⁶

Andere gebruikers ontkennen culturele toe-eigening door valse analogieën te trekken. Bij een valse analogie worden twee situaties met elkaar vergeleken, terwijl deze niet vergelijkbaar zijn. In tweet 4 is ook onder de tweet van @SkyNews gereageerd en hier wordt het gebruik van Adele (een witte vrouw) van een haarstijl uit de zwarte cultuur vergeleken met het gebruik van een witte haarstijl door een zwarte vrouw. Juist de ongelijke machtsrelaties tussen witte en zwarte mensen zorgt ervoor dat deze vergelijking niet gemaakt kan worden. De gebruiker impliceert verder dat niemand toestemming hoeft te krijgen voor het dragen van een haarstijl, omdat we immers niet net als in Noord-Korea goedkeuring voor een haarstijl hoeven te hebben.

Tweet 4

“So every black woman who straightens her hair should be condemned too? Beginning to sound a lot like North Korea where you can only have an approved hair style.”⁸⁷

⁸⁵ Bron

⁸⁶ Tom Taft, tweet, 31 augustus 2020, 1:30, <https://twitter.com/TomTaft/status/1300395462378295299>

⁸⁷ Lucy Mitchell, tweet, 31 augustus 2020, 13:33, <https://twitter.com/MagneClip/status/1300396225850728449>

Andere gebruikers bouwden voort op deze notie van toestemming en gebruikten de modaliteit van toestemming om mensen in staat te stellen hun haar te dragen zoals ze willen, zoals in tweet 5 die reageert op een nieuwsbericht over de ophef. Deze gebruiker maakte ook gebruik van de valse analogie, door mensen met afro's en krullend haar die hun haar stijlen te vergelijken met Adeles haarstijl. Verder benoemt de gebruiker dat het gaat om het waarderen van een ander land en dat niet alles betrekking heeft op racisme. De gebruiker impliceert een gelijke machtsrelatie, wat door Rogers kan worden beschouwd als culturele uitwisseling.

Tweet 5

“GROW UP, . His comments are racist. Does this mean people with afros or naturally curly hair are not allowed to straighten it. People can dress how they want, to appreciate another country. Do not tar everything with the race card!!!”⁸⁸

Meerdere gebruikers gaan uit van een gelijke machtsrelatie, doordat zij de context schetsen achter de situatie waarin Adele gebruikmaakt van Bantu knotten. Tweet 6, die los op iemands accounts is geplaatst en zich mede richt tot Adele middels de @-functie, demonstreert deze positie. Deze gebruiker beaamt wel dat culturele toe-eigening bestaat, doordat de gebruiker aangeeft dat er een verschil bestaat tussen culturele toe-eigening en culturele waardering. Maar de gebruiker ontkent dat Adele zich hieraan schuldig maakt door te benoemen dat Adele is opgegroeid in Tottenham. Dit is een wijk gelegen in Londen, waar het Notting Hill Carnival ook plaatsvindt. De gebruiker maakt vervolgens een argumentatie op basis van traditie door te stellen dat zij haar leven lang al de carnaval viert, wat zou moeten legitimeren dat Adele Bantu knotten draagt. Tenslotte is er een wij-zij verdeling terug te vinden, omdat de gebruiker stelt dat zij ‘met ons’ meeviert. Hiermee erkent de gebruiker Adele geen onderdeel is van de cultuur, maar de gebruiker benadrukt dat dit niet negatief is in dit geval. Deze opvatting kan in termen van Rogers worden gezien als culturele uitwisseling.

Tweet 6

“Big difference between Cultural Appreciation & Cultural Appropriation/misappropriation. THIS IS APPRECIATION! @Adele grew up in Tottenham & has been celebrating with us her entire life unapologetically, publicly and privately #NottinhillCarnival”⁸⁹

⁸⁸ Tink250608, tweet, 31 augustus 2020, 13:31, <https://twitter.com/Tink250608/status/1300395888108621825>

⁸⁹ May7even, tweet, 31 augustus 2020, 15:41, <https://twitter.com/May7ven/status/1300428604459941889>

Niet-gerelateerde reacties aan de discussie

Tenslotte zijn er ook tweets terug te vinden die geen expliciete reactie geven op de discussie, maar die andere dingen aan de foto opmerkingen. Tweet 7 is een reactie op tweet 6. Deze gebruiker maakte een opmerking over haar uiterlijk, waarbij diegene zich afvroeg wanneer ze is afgevallen. Deze opmerking kan echter impliceren dat de gebruiker de discussie niet serieus neemt, doordat er niet eens naar de discussie wordt gerefereerd.

Tweet 7

“My God she lost weight. When this happened?”⁹⁰

Casestudy 2: Zac Efron

Op 5 juli 2018 plaatste Zac Efron een foto op Instagram met de beschrijving: “Just for fun”.⁹¹ Deze foto is te zien in figuur 3. Net zoals bij de casestudy van Adele vielen de reacties in ieder geval onder te verdelen in het beamen van culturele toe-eigening en het ontkennen van culturele toe-eigening. Opvallend aan deze casestudy was dat de tweets minder veronderstelde machtsrelaties uitdrukten, maar dat de tweets vaker een mening uitdroegen over het kapsel.

Figuur 3: Zac Efron's Instagrampost

Beamen van culturele toe-eigening

Het beamen van culturele toe-eigening werd Efron voornamelijk persoonlijk aangerekend. In tweet 8 is de reactie van een gebruiker op de tweet van @FoxNews waarin bericht wordt over

⁹⁰ Myric2, tweet, 1 september 2020, 2:39, <https://twitter.com/myric2/status/1300594182042648577>

⁹¹ Zac Efron, “Just for fun,” *Instagram*, 5 juli 2018, <https://www.instagram.com/p/Bk27cIxn7JH/>

de ophef te lezen. Volgens de gebruiker in tweet 8 zou hij wanhopig zijn om geld te verdienen aan culturele toe-eigening, gezien hij een gebrek heeft aan een goed uiterlijk, talent en succes. Tekstueel gezien individualiseert de gebruiker op deze manier de toe-eigening, wat een breder debat over het onderwerp in de weg kan staan.⁹² De afkorting FOH staat waarschijnlijk voor “fuck outta here”, wat bevestigt dat de gebruiker hier niet van gediend is. Doordat de gebruiker specifiek verwijst naar het financiële gewin dat Efron vermeend zou hebben, kan dit in termen van Rogers worden gezien als culturele uitbuiting. Hiermee wordt impliciete een ongelijke machtsrelatie veronderstelt, waarin de dominante positie van Efron wordt benadrukt.

Tweet 8

“Totally agree! His lack of good looks, talent, and succes has @ZacEfron desperate to appropriate culture to make monetary gains! FOH”⁹³

Andere tweets focusten op de beschrijving die Efron bij de foto plaatste en uitten hun ongenoegen over het feit dat hij culturele elementen van een andere cultuur “voor de lol” overneemt. Tweet 9 is geplaatst middels de citerende tweet. In tweet 9 wordt middels een modaliteit van toestemming aangekaart dat dit niet zou mogen. De gebruiker in tweet 9 benadrukt het gebrek aan respect aan Efrons kant, wat impliceert dat hij, die onderdeel is van de dominante cultuur omdat hij wit is, geen toestemming van de ondergeschikte cultuur heeft gekregen voor het gebruiken van hun cultuur. In termen van Rogers valt dit wederom onder culturele uitbuiting.

Tweet 9

“Dreading your hair shouldn't be "Just for fun." Put some respek on the culture.”⁹⁴

Ontkennen van culturele toe-eigening

Net zoals in de casestudy van Adele, valt op dat er veel gebruik wordt gemaakt van kennisclaims die stellen dat culturele toe-eigening niet bestaat. Bovendien worden wederom valse analogieën gebruikt in het ontkennen van het debat. Wat in deze casestudy opvalt aan de

⁹² Gwen Bouvier, “Racist Call-Outs and Cancel Culture on Twitter: The Limitations of the Platform's Ability to Define Issues of Social Justice,” *Discourse, Context & Media* 38 (2020): 2.

⁹³ Dan Custer, tweet, 6 juli 2018, 7:06, <https://twitter.com/DanCuster2/status/1015099662255063041>

⁹⁴ AYObriZZy, tweet, 8 juli 2018, 2:51, <https://twitter.com/AYObriZZy/status/1015760360035508224>

manier waarop culturele toe-eigening wordt ontkent, is door middel van het bagatelliseren en kleineren van de kwestie door erop te wijzen dat het “maar haar” is. In tweet 10 is de gebruiker verbaasd dat er ophef is door de zin te beginnen met “serieus”. Hierop volgt hij dat het “maar” om een kapsel gaat. De gebruiker ondermijnt hiermee het gegeven dat mensen hun kapsel juist als een deel van hun identiteit beschouwen, zoals dat vaak in de zwarte cultuur is.⁹⁵ Door deze ondermijning plaatst de gebruiker zichzelf boven de ondergeschikte cultuur, wat in ieder geval een ongelijke machtsrelatie impliceert.

Tweet 10

“Seriously, it’s a haircut! Leave the guy alone!”⁹⁶

Uitingen over het kapsel

Deze casestudy onderscheidt zich van de casestudy van Adele, doordat het discours rondom de ophef zich naast het ontkennen en het beamen van culturele toe-eigening, meer vormgeeft door middel van uitingen over het kapsel zelf. De affordances van Twitter faciliteren dit soort opmerkingen door het gebruiksgemak waardoor gebruikers makkelijk en snel hun mening kunnen laten horen. Ook de *context collapse* kan invloed hebben op dit soort uitingen. Wanneer de context bij de foto van Zac of een tweet over Zac ontbreekt, is het sneller het geval dat men de kwestie niet helemaal begrijpt. Dit nodigt vervolgens uit om niet inhoudelijk op de discussie in te gaan, maar door een reactie op foto te geven. De gebruiker in tweet 11 reageerde bijvoorbeeld op de tweet: “Zac Efron debuts dreadlocks in a new Instagram photo captioned “Just for fun.”⁹⁷ Hier komt het onderwerp van culturele toe-eigening nog niet naar voren. De gebruiker reageert vervolgens met walging op de foto. Hoewel het niet duidelijk is waar de gebruiker precies van walgt – dit kan zowel het kapsel zelf zijn als Zac Efron met dit kapsel, of wellicht juist de gedachte dat Zac Efron aan culturele toe-eigening doet – verhoudt deze uiting zich wel met het negatief in beeld brengen van zwart haar. In de bredere sociale praktijk heeft dit weer betrekking op het discrimineren van mensen op basis van hun identiteit en haarstijl.

⁹⁵ Cheryl Thompson, “Black Women and Identity: What’s Hair Got to Do With It?” *Politics and Performativity* 22, nr. 1 (2008): 4.

⁹⁶ USASpoonster, tweet, 6 juli 2018, 7:48, <https://twitter.com/USASpoonster/status/1015110196648185856>

⁹⁷ PopCrave, tweet, 5 juli 2018, 23:07, <https://twitter.com/PopCrave/status/1014979114250403840>

Tweet 11

“I just threw up in my mouth”⁹⁸

Casestudy 3: Kendall Jenner

Eind augustus 2019 droeg Kendall Jenner op meerdere gelegenheden cornrows. Ze plaatste zelf meerdere Instagram *stories* met dit kapsel en werd er tijdens een avond uit door paparazzi in Los Angeles mee gefotografeerd.⁹⁹ Deze foto is te zien in figuur 4. Wederom vielen de uitingen in de casestudy onder andere uiteen in het ontkennen en beamen van culturele toe-eigening.

Figuur 4: Kendall Jenner tijdens een avond uit

Beamers van culturele toe-eigening

Het beamen van culturele toe-eigening werd ook bij deze casestudy gedaan door uit te leggen waarom mensen problemen hebben met culturele toe-eigening. Tweet 12 toont een reactie op een andere gebruiker die het volgende stelt: “It’s the style right now, get over it.”¹⁰⁰ In tweet 12 komt duidelijk naar voren dat de gebruiker deze actie culturele uitbuiting vindt. De gebruiker benoemt namelijk de ongelijke machtsrelatie door aan te kaarten dat witte mensen de stijl van de zwarte mensen eerst lelijk vonden en vervolgens gebruiken voor hun eigen

⁹⁸ Mike, tweet, 5 juli 2018, 23:08, <https://twitter.com/backofthelourve/status/1014979229245566976>

⁹⁹ Dave Quinn, “Kendall Jenner Slammed for Wearing Cornrows Braids Again: ‘She Never Learns’,” People, 29 augustus 2019, <https://people.com/style/kendall-jenner-slammed-for-wearing-cornrows-braids-again/>

¹⁰⁰ Debra McGuinness, tweet, 29 augustus 2018, 22:28, <https://twitter.com/kalikitty67/status/1167172272815316992>

belang. Dit is eveneens verbonden aan het discours van racisme, omdat gesteld wordt dat zwarte mensen om dezelfde haarstijl anders behandeld worden dan witte mensen.

Tweet 12

“Its the “style” because after years of telling black people it was ugly and unacceptable for the workplace/school, white Americans decided they liked it and wanted to take it and make it theirs”¹⁰¹

Ontkennen van culturele toe-eigening

Het ontkennen van culturele toe-eigening in deze casestudy gebeurt voornamelijk door de legitimiteit van de discussie in twijfel te trekken. Tweet 13 is een reactie op de tweet van @people, die een nieuwsbericht tweette over de ophef.¹⁰² In de tweet wordt de valse analogie gebruikt om aan te tonen dat zwarte vrouwen ook haarstijlen van witte vrouwen overnemen. De gebruiker veronderstelt een gelijke machtsrelatie, waardoor dit is op te vatten als culturele uitwisseling. De gebruiker stelt verder dat er grotere problemen zijn en bagatelliseert op deze manier de kwestie. Tenslotte richt de gebruiker zich tot Jenner en impliceert middels een imperatief en de modaliteit van toestemming dat Jenner de cornrows gewoon kan blijven dragen.

Tweet 13

“Then let’s also slam every African American woman wearing European weave hanging down her back. The world has bigger problems. Rock those braids, @KendallJenner.”¹⁰³

Uitingen over het kapsel

In tegenstelling tot de casestudy van Adele, maar in overeenstemming met de casestudy van Efron, viel op dat het discours rondom de culturele toe-eigening ook gericht was op het kapsel. @people tweette over de ophef, waarna verschillende gebruikers hun mening uitten over hoe zij Jenner eruit vinden zien. Tweet 14 is een reactie op de tweet van @people, middels de *reply*-functie. In deze tweet komt naar voren dat de gebruiker het haar *cute* vindt,

¹⁰¹ Shadybestiesas, tweet, 29 augustus 2019, 22:47, <https://twitter.com/shadybestiesas/status/1167176914131439616>

¹⁰² People, tweet, 29 augustus 2019, 22:09, <https://twitter.com/people/status/1167167529879506945>

¹⁰³ DejaCQQ99, tweet, 29 augustus 2019, 22:14, <https://twitter.com/DejaCQQ99/status/1167168770856620032>

maar voegt hier wel aan toe dat ze het bij Jenner leuk vindt staan. Hiermee krijgt het kapsel volgens de gebruiker de waarde doordat Jenner het draagt, in plaats van dat het kapsel zelf leuk is. Verder illustreert deze tweet dat Jenner als voorbeeld functioneert, doordat ze aangeeft het kapsel nu zelf ook wil laten zetten. Deze uiting is te koppelen aan het discours over het schoonheidsideaal. Doordat de gebruiker impliceert dat Jenner het kapsel gewoon kan dragen, lijkt de gebruiker deze actie te zien als culturele uitwisseling.

Tweet 14

“I think it’s cute on her. I want to get it done to my hair now.”¹⁰⁴

¹⁰⁴ Starlyt_OR, tweet, 29 augustus 2019, 22:15, https://twitter.com/starlyt_OR/status/1167169008270901248

Conclusie

Aan de hand van de casestudy's van Adele, Zac Efron en Kendall Jenner is er gekeken naar verschillende uitingen over culturele toe-eigening op Twitter. Daarbij werd de volgende onderzoeksvraag gesteld: "Op welke manier komt het discours rondom culturele toe-eigening van zwarte haarstijlen naar aanleiding van uitingen over beroemdheden tot uiting op Twitter?"

Tijdens de analyse bleek dat er meerdere soorten uitingen over culturele toe-eigening waren te onderscheiden. Ten eerste werd culturele toe-eigening ontkend, wat hoofdzakelijk werd gedaan door de legitimiteit van de kwestie in twijfel te trekken. Dit werd gedaan middels valse analogieën, kennisclaims en het bagatelliseren van de kwestie. In deze tweets werden gelijke machtsrelaties verondersteld, wat volgens de literatuur wijst op culturele uitwisseling. Hoewel culturele uitwisseling in de literatuur wordt beschouwd als een vorm van toe-eigening, bleken gebruikers dit niet zo te zien. Dit valt wellicht te verklaren doordat Rogers rekening houdt met het feit dat macht verschillende vormen kan aannemen en dat agency beperkt kan worden door de context. Hij beargumenteert dan ook dat het lastig is vast te stellen dat culturele uitwisseling vrijwillig tot stand komt. Twittergebruikers leken de notie van machtsrelaties eerder achterwege te laten, hoewel dit vitaal is voor het begrijpen van culturele toe-eigening. Dit kan verklaren waarom Twittergebruikers culturele uitwisseling positiever beschouwen dan Rogers.

Ten tweede werd culturele toe-eigening beaamd, wat voornamelijk werd gedaan door het probleem achter de toe-eigening toe te lichten. In deze tweets was vaak een veronderstelde ongelijke machtsrelatie terug te vinden, wat verwijst naar culturele uitbuiting in termen van Rogers. Daarbij bleken de uitingen betrekking te hebben op de discoursen van het schoonheidsideaal en racisme. Dit is weer te relateren aan de grotere sociale praktijk waarin steeds meer wordt opgekomen voor kwesties die van belang zijn voor de zwarte gemeenschap, zoals Black Twitter dat doet.

Tenslotte waren er reacties die niet gerelateerd waren aan de discussie. Dit soort reacties verwezen bijvoorbeeld naar Adeles gewicht, zoals te zien was in tweet 7. Bovendien waren er veel tweets die een mening uitdroegen over het kapsel van de beroemdheden. Verder bleek uit de analyse dat alleen in de casestudy van Adele door gebruikers werd beaamd dat culturele toe-eigening bestaat, maar dat zij het ontkennen in haar geval doordat zij de haarstijl droeg naar een carnavalsfestival. De positioneringen verschilden verder niet van elkaar in de casestudy's, wat betekent dat intersectionaliteit geen grote rol speelde in het debat op Twitter.

Meerdere affordances van Twitter speelden een rol in de vormgeving van de uitingen.

Zoals Brock al stelde, worden kwesties die van belang zijn voor de zwarte gemeenschap – Black Twitter – besproken op Twitter. In het geval van de drie casestudy's zijn deze kwesties inderdaad onder de aandacht van de mainstream media gekomen. Nieuws- en entertainmentaccounts tweetten namelijk over de ophef die op Twitter ontstond, wat ervoor zorgde dat het debat over culturele toe-eigening werd gefaciliteerd.

Uit de analyse bleek dat de affordance van een *following* ervoor zorgde dat de accounts met een grotere *following*, zoals @SkyNews in de casestudy van Adele, @FoxNews in de casestudy van Zac Efron en @people in de casestudy van Kendall Jenner meer zichtbaar waren op Twitter en daardoor ook meer reacties op hun tweets kregen. Dit gebeurde middels de *reply*-functie. Onder deze tweets werd dan ook meer gereageerd dan wanneer iemand een losse tweet plaatste of gebruikmaakte van de citerende tweet. Dit sluit aan bij de affordance van Twitter als een SNS, die stelt dat comments het middelpunt van het platform vormen. Hoewel er wel op tweets gereageerd werd, bleek ook dat gebruikers amper met elkaar in debat gingen. Dat wil zeggen dat er genoeg standpunten werden ingenomen, maar dat er nog geen volwaardig debat werd gevoerd waarbij gebruikers op elkaars standpunten in gingen. Het gebruiksgemak en de context collapse van Twitter spelen hierin een rol. Door de context collapse is het mogelijk dat gebruikers de context achter een tweet missen, waardoor niet inhoudelijk wordt gereageerd op een tweet. Het gebruiksgemak faciliteert vervolgens dat elke gebruiker snel een mening over het debat kan verkondigen.

Twitter blijkt dus geen goed forum te zijn om debat te voeren over culturele toe-eigening van zwarte haarstijlen. Vervolgonderzoek kan onderzoeken of de rol van Twitter anders blijkt bij besprekingen van culturele toe-eigening met betrekking tot andere culturen of culturele elementen. Daarnaast zou vervolgonderzoek andere sociale media kunnen onderzoeken, om te kijken of andere platformen het debat anders faciliteren.

In deze scriptie is er gebruikgemaakt van een beperkt aantal tweets. Hoewel er dus geen generaliseerbare uitspraken te doen over 'het' discours rondom culturele toe-eigening van zwarte haarstijlen, heeft de kritische discoursanalyse wel gezorgd voor inzicht in deze discussie. Hieruit blijkt dat mensen niet altijd bewust zijn van bestaande ongelijke machtsrelaties en hierdoor de kwestie bagatelliseren. Echter kan een discoursanalyse niets zeggen over welke ontwikkelingen er nodig zijn voor een meer geïnformeerde discussie. Ook dit zou vervolgonderzoek kunnen onderzoeken.

Bronnen

Literatuur

- Bass, Alyssa. "I want it, I got it': Cultural appropriation, white privilege, and power in Ariana Grande's "7 Rings."" Honors Thesis, University of Southern Mississippi, 2020.
- Bouvier, Gwen. "Racist Call-Outs and Cancel Culture on Twitter: The Limitations of the Platform's Ability to Define Issues of Social Justice." *Discourse, Context & Media* 38 (2020): 1-11.
- boyd, danah en Nicole Ellison, "Social network sites: Definition, history, and scholarship." *Journal of computer-mediated Communication* 13, nr. 1 (2007): 210-230.
- Brock, André. "From the Blackhand Side: Twitter as a Cultural Conversation." *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 56, nr. 4 (2012): 529-549.
- Cisneros, David J. en Thomas K. Nakayama. "New Media, Old Racisms: Twitter, Miss America, and Cultural Logics of Race." *Journal of International and Intercultural Communication* 8, nr. 2 (2015): 108-127.
- Collins, Patricia en Sirma Bilge. *Intersectionality*. Cambridge: Polity Press, 2020. Crenshaw, Kimberle. "Demarginalizing the Intersection of Race and Sex: A Black Feminist Critique of Antidiscrimination Doctrine, Feminist Theory and Antiracist Policies." *University of Chicago Legal Forum*, nr. 1 (1989): 139-167.
- Garimella, Kiran Weber, Ingmar en Munmun De Choudhury. "Quote RTs on Twitter: Usage of the New Feature for Political Discourse." In *Proceedings of the 8th ACM Conference on Web Science*, geredigeerd door Wolfgang Njedi en Wendy Hall, 200-204. New York: Association for Computing Machinery, 2016.
- Glaser, Barney G. en Anselm L Strauss. *Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research*. Londen en New York: Routledge, 2017.
- Jørgensen, Marianne en Louise Phillips. *Discourse Analysis: As Theory and Method*. Londen: SAGE, 2002.
- Lenard, Patti en Peter Balint. "What is (the wrong of) cultural appropriation?" *Ethnicities* 20, nr. 2 (2020): 1-22.

- Linda Duits, "Twerken en vlechten: zo werkt culturele appropriatie," Brainwash, <https://www.brainwash.nl/bijdrage/twerken-en-vlechten-zo-werkt-culturele-appropriatie>
- Lister, Martin, Jon Dovet, Seth Giddings, Iain Grant en Kieran Kelly. *New Media: A Critical Introduction*. Londen en New York: Routledge, 2009.
- Meister, Abigail. "The Power of Apology: How Crisis Communication Practices Impact Brand Reputation" Senior Thesis, University of South Carolina, 2019.
- Moran, Robert. "Why Is Everyone Mad at Adele?." Sydney Morning Herald. 1 september 2020, <https://www.smh.com.au/culture/music/why-is-everyone-mad-at-adele20200901-p55rcb.html>.
- Morse, Janice. "Data Were Saturated... ." *Qualitative Health Research* 25, nr. 5 (maart 2015): 587-588.
- Mote, Eduardo. "Drama of Avengers in Time Capsule as Practice of Politic-Cultural Representation." *Politeia* 1, nr. 1 (2018): 1-14.
- Powell, Crystal. "Bias, Employment Discrimination, and Black Women's Hair: Another Way Forward." *Brigham Young University Law Library*, nr. 4 (2018): 933-968.
- Quinn, Dave. "Kendall Jenner Slammed for Wearing Cornrows Braids Again: 'She Never Learns'." People, 29 augustus 2019. <https://people.com/style/kendall-jenner-slammed-for-wearing-cornrows-braids-again/>
- Revair. "Protective Styling: Everything You Need to Know." 15 juli 2019, <https://myrevair.com/blogs/news/protective-styling-everything-you-need-to-know>
- Rogers, Richard. "From cultural exchange to transculturation: A review and reconceptualization of cultural appropriation." *Communication theory* 16, nr. 4 (2006): 474-503.
- Schmidt, Jan-Hinrik. "Twitter and the Rise of Personal Publics." In *Twitter and Society*, geredigeerd door Katrin Weller et al., 3-14. New York: Peter Lang Publishing, 2014.
- Shugart, Helen. "Counterhegemonic acts: Appropriation as a feminist rhetorical strategy." *Quarterly Journal of Speech* 83, nr. 2 (1997): 210-229.

Stevens, Leslie en Nicole Maurantonio. "Black Twitter Asks Rachel: Racial Identity Theft in "Post-Racial" America." *Howard Journal of Communications* 29, nr. 2 (2018): 179-195.

Talbot, Mary M. *Media Discourse: Representation and Interaction*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2007.

Thompson, Cheryl. "Black Women and Identity: What's Hair Got to Do With It?" *Politics and Performativity* 22, nr. 1 (2008): 1-6.

Thompson, Sheneese. "Exploitation, cultural appropriation, and degradation." In *The Wiley Blackwell encyclopedia of race, ethnicity, and nationalism*, geredigeerd door Stone, John, Rutledge, Dennis M., Rizova, Polly, Smith, Anthony D. en Xiaoshuo Hou, paginanummering onbekend. Hoboken: John Wiley & Sons, 2016.

Twersky, Carolyn. "11 Celebrities Who Have Been Accused of Cultural Appropriation." *Seventeen*. 4 februari 2019, <https://www.seventeen.com/celebrity/g22363821/cultural-appropriation-examplescelebrities/>.

Wekker, Gloria. "De Grens als strijdtoneel: Gloria Anzaldúa, intersectionaliteit en interdisciplinariteit." In *Handboek Genderstudies*, geredigeerd door Rosemarie Buikeman en Liedeke Plate, 95-112. Bussum: Coutinho, 2015.

Williams, Apryl en Vanessa Gonlin. "I got all my sisters with me (on Black Twitter): second screening of How to Get Away with Murder as a discourse on Black Womanhood." *Information, Communication & Society* 20, nr. 7 (2017): 984-1004.

Tweets en Instagramposts

Myric2. Tweet. 1 september 2020, 2:39.

<https://twitter.com/myric2/status/1300594182042648577>

Tink250608. Tweet. 31 augustus 2020, 13:31,

<https://twitter.com/Tink250608/status/1300395888108621825>

Adele. "Happy what would be Notting Hill Carnival my beloved London." *Instagram*, 31 augustus 2020, <https://www.instagram.com/p/CEh6gF5AwXh/>

AYObrizzy. Tweet, 8 juli 2018, 2:51.

<https://twitter.com/AYObrizzy/status/1015760360035508224>

Bailey, T. Tweet. 31 augustus 2020, 11:08.

<https://twitter.com/dukebites/status/1300359803206799360>

Custer, Dan. Tweet. 6 juli 2018, 7:06.

<https://twitter.com/DanCuster2/status/1015099662255063041>

Efron, Zac. "Just for fun." *Instagram*. 5 juli 2018,

<https://www.instagram.com/p/Bk27cIxn7JH/>

May7even. Tweet. 31 augustus 2020, 15:41.

<https://twitter.com/May7ven/status/1300428604459941889>

Mike. Tweet. 5 juli 2018, 23:08.

<https://twitter.com/backofthelourve/status/1014979229245566976>

Mitchell, Lucy. Tweet. 31 augustus 2020, 13:33.

<https://twitter.com/MagneClip/status/1300396225850728449>

Owens, Ernest. Tweet. 31 augustus 2020, 12:48.

<https://twitter.com/MrErnestOwens/status/1300203681355358210>

PopCrave. Tweet. 5 juli 2018, 23:07.

<https://twitter.com/PopCrave/status/1014979114250403840>

Taft, Tom. Tweet. 31 augustus 2020, 1:30.

<https://twitter.com/TomTaft/status/1300395462378295299>

Tina. Tweet. 26 augustus 2019, 6:32.

<https://twitter.com/tinaallamm/status/1165844376855072773>

USASpoonster. Tweet, 6 juli 2018, 7:48.

<https://twitter.com/USASpoonster/status/1015110196648185856>

McGuinness, Debra. Tweet. 29 augustus 2018, 22:28.

<https://twitter.com/kalikitty67/status/1167172272815316992>

Shadybestiesas. Tweet. 29 augustus 2019, 22:47.

<https://twitter.com/shadybestiesas/status/1167176914131439616>

People. Tweet. 29 augustus 2019, 22:09.

<https://twitter.com/people/status/1167167529879506945>

DejaCQQ99. Tweet. 29 augustus 2019, 22:14.

<https://twitter.com/DejaCQQ99/status/1167168770856620032>

Starlyt_OR. Tweet. 29 augustus 2019, 22:15.

https://twitter.com/starlyt_OR/status/1167169008270901248

Bijlage: Verklaring Intellectueel Eigendom

Universiteit Utrecht

Verklaring Intellectueel Eigendom

De Universiteit Utrecht definieert plagiaat als volgt:

Plagiaat is het overnemen van stukken, gedachten, redeneringen van anderen en deze laten doorgaan voor eigen werk. De volgende zaken worden in elk geval als plagiaat aangemerkt:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;
- het opnemen van een vertaling van teksten van anderen zonder aanhalingstekens en verwijzing (zogenaamd “vertaalplagiaat”);
- het parafraseren van teksten van anderen zonder verwijzing. Een parafraze mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die al dan niet tegen betaling door iemand anders zijn geschreven.

Ik heb bovenstaande definitie van plagiaat zorgvuldig gelezen en verklaar hierbij dat ik mij in het aangehechte BA-eindwerkstuk niet schuldig gemaakt heb aan plagiaat.

Tevens verklaar ik dat dit werkstuk niet ingeleverd is/zal worden voor een andere cursus, in de huidige of in aangepaste vorm.

Naam: Linsey van der Hoeven

Studentnummer: 6299083

Plaats: Gouda

Datum: 17 juni 2021

Handtekening: